

Cesta ke konverzi

Soulino Sphabmixay ještě nebyl ani dítětem, když jeho rodina musela prchnout z Laosu.

Vítězství komunistické revoluce je dovedlo do Španělska, kam přijeli v roce 1980 jako političtí uprchlíci. Tato dlouhá cesta byla Božím nástrojem, jak ho přiblížit k víře.

08.06.2013

I když jsi byl pokřtěn až ve 13 letech, měl jsi v Laosu nějaký kontakt s křesťanstvím? Jaké bylo to první setkání s vírou?

V Laosu jsem chodil do katolické školy Notre Dame. A i když jsem tam získal pouze základní představu o křesťanství, považuji tuto zkušenost pro můj pozdější křest za základní. Přívětivost a hluboká víra těchto řeholnic se mi jako dítěti hluboko vryla do paměti. A zároveň osobní Bůh, Bůh, který zemřel na kříži, to bylo pro mě něco neuvěřitelného, něco, co poutalo mou pozornost.

Chodil jsi ještě školy, když jste museli odejít ze země? Mohl bys nám něco říci o tomto období?

Na začátku utekli pouze můj otec, bratr a já. Přešli jsme řeku Mekong s nadějí, že v Thajsku dostaneme azyl a budeme si moci přivést později mou maminku a sestru. Byli jsme měsíc ve vězení a potom nás thajští vojáci přivedli do uprchlického tábora. Jakmile jsme tam byli, poslal otec několik mužů, aby převedli matku a sestru, které byly ještě v

Laosu. A díky Bohu v tomto dobrodružství, tragickém dobrodružství, nikdo z nás nezahynul: zachránili jsme se celá rodina.

A odtamtud do Španělska...

Jakmile jsme zase byli spolu, otec požádal OSN o zemi, která by nás přijala. Tehdy se nabídlo Španělsko, že přijme rodiny z jihovýchodní Asie. A tak jsme se setkali s úředníkem z ambasády a později jsme se přesunuli spolu s dalšími padesáti laoskými rodinami do Španělska. Cestovali jsme z Bangkoku do Santiaga de Compostela. Naším prvním útočištěm byla Bayona.

V Galicii jsme zůstali dvě měsíce, od dubna do června 1980. Chodili jsme na intenzivní výuku španělštiny. Když toto období skončilo, poslali nás do Palencie. Zde chtěl Bůh dokončit práci, kterou začal před časem ve škole Notre Dame v Laosu.

A na to chtěl použít jako nástroje kněze, který vyučoval a dával formaci ve škole, do které jsi chodil. Jak jsi poznal dona Florentina?

Můj bratr a já jsme studovali poslední předměty na základní škole v Ramón Carande. Jednoho dne nás z dálky spatřil, přišel k nám a chvíli jsme si povídali. Zajímal se o náš příběh a pohovořil také s mými rodiči. A tak nezbývalo nic jiného, než ho pozvat k nám domů. Časem si získával naši důvěru a lásku. Jeho příjemné jednání a materiální pomoc - při jedné příležitosti nám přišel darovat topení - způsobily, že si získal důvěru mého otce, který souhlasil s tím, aby mého bratra a mě vyučoval katolické nauce.

Pamatuješ si něco z této katecheze?

Chodili jsme dvakrát týdně. Učil nás katechismus a četli jsme bibli. Dost

často jsme uvažovali o knize Exodus, protože zkušenost izraelského lidu byla podobná té naší. Ukazoval nám, jak je Bůh dobrý, že nás vyvedl ze země ve válečném stavu a přivedl nás do Španělska, demokratického a mírového státu. Dal nám ke čtení dvě bible, to nám pomalu otvíralo oči. O dva roky později jsme požádali o křest. Bratr měl patnáct let a já třináct.

Jak došlo k setkání s Opus Dei?

Bylo to krátce po mém křtu. Byl jsem v osmém ročníku základní školy Padre Claret a měl jsem dva přátele, kteří mě pozvali do centra mladých, kde se studovalo v duchu odkazu svatého Josemaríi. Vyprávěli mi o aktivitách, které tam pořádají. Nechal jsem se přesvědčit a tam jsem také objevil, kromě té nauky, především lásku.

Brzy po seznámení se s Dílem jsem měl příležitost setkat se s donem

Álvarem del Portillem, prelátem Opus Dei. Bylo to na přednášce v Aldebaránu. Zeptal jsem se ho, jak vydržet v lásce k Bohu. Odpověď byla plná sympatií a lásky. Pro mou rodinu to byla velká zkušenost. Pevně věřím, že jak svatý Josemaría, tak i jeho nástupce v čele Opus Dei se za mě z nebe přimlouvají.

Co si myslíš o tom všem?

Myslím si, že Bůh byl za vším. Byli jsme ztraceni v neznámé zemi, jejíž kultura a jazyk je úplně jiná než naše. Přesto jsme díky škole Notre Dame poznali křesťanství a to nám moc pomohlo. Kromě toho nás řeholnice naučily západní písmo, což musíte umět, když chcete co nejdříve číst bibli a katechismus. Nyní si uvědomuji, že Pán byl za tím vším a také za naším útekem do Španělska. Chápu Boha jako něžnou bytost, která se nevnučuje, ale pomalu se dává poznat. A tak jsem ho

objevoval, aniž bych nějak usiloval o to stát se katolíkem nebo hledat Opus Dei. On byl v pozadí za touto cestou, vedl mě, vedl mě za ruku už když jsem byl malé dítě.

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/cesta-ke-konverzi/> (28.02.2026)